

en Lov i den Retning burde gaa ud paa at gøre Henvendelse til Konsulerne i Udlandet, Støtte fra deres Side for vor Skibsfart saa at sige fri for alle danske Skibe i alle Lande. Det vil med Bæthed kunne opnaas. Et saadant Forhold er en ikke vinde Byrde for Reberne, derfor kommer man vist til at give Tilskud fra Statskassens Side. Jeg haaber, at en Revision af Loven, saaledes som der er lovet af den højtærede Minister, maa komme til at gaa i den Retning, og at den ikke maa blive udstudt i længere Tid, thi jeg tror, der er Forhold, der trænge i allerhøjeste Grad til Løsning af Hensyn til vor Skibsfart og Handel.

Med Hensyn til de Midler, der skulle tilvejebringes, er det som sagt min Overbevisning, at det vilde være i Landets Interesse, om Statskassen gav et meget vægtigt Bidrag til Konsulatslønningerne, saa at denne Stilling for Fremtiden ikke alene blev en Uressag, men saaledes, at Konsulerne kunde søge Pladsen med Sikkerhed for at faa i det mindste deres Udgifter dækkede og et passende Honorar for deres Arbejde. Og det maa vi erindre, at det ikke alene er Skibsfarten, som direkte er interesseret deri, men i det hele vore Handelsforhold til hele Omverdenen, thi før vi faa Konsuler, der staa i Statens Tjeneste og faa en passende Stilling over for den, kunne vi ikke vente, at vi faa Mænd i disse Stillinger med tilstrækkelig Kundskab og Dygtighed til at opfatte og forstaa Handelsforhold og til at kunne give saadanne Indberetninger til vort Udenrigsministerium, at de kunne blive til Nytte og Støtte for vor Handel og Udviklingen af vor Forbindelse med Udlandet. Og endelig kommer dertil, at med de udvidede Kommunikationsmidler, med den nuværende Bæthed i at rejse, er der en meget stor Del af Arbejdsbefolkningen, der ogsaa er interesseret i, at Konsulatsforholdene ere passende ordnede. Den lette Afgang til at rejse bringer Arbejderne til at søge Arbejde rundt omkring paa Verdensmarkedet, og Konsulernes Virksomhed bestaar for Dels i at bringe for en meget stor Del deri, at de maa tage sig af vore Landsmænd, der søge Arbejde omkring i forskellige Lande. Men saaledes som de nu ere stillede, hvor det er en ikke ringe Udgift for en Mand at være Konsul, ikke alene paa Grund af Skibsfarten og de Fordringer, den stiller, men ogsaa paa Grund af det rejsende Publikum, særlig Arbejderne, mener jeg, det er af største Betydning, at disse Forhold ordnes snarest muligt. Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslagets Fremme og udtale

det Haab, at den højtærede Udenrigsminister vil benytte det Mars Frist til at fremme Undersøgelserne, de statistiske Arbejder, der her er Tale om, saaledes at vi kunne have Haab om til næste Aar at se et Lovforslag forelagt, der gaar i den af mig antydede Retning, og som jo for Resten efter hans Bemærkninger forleden antagelig stemmer nogenlunde med hans Standpunkt. Dog er det ikke ganske ringe Midler, der vistnok ville fordres fra Statens Side, hvis vore Konsulatsforhold skulle ordnes paa en passende Maade, men en Del af disse Udgifter mener jeg rigtignok med Held for Landet og vore internationale Forbindelser kunne faas ved betydelig at indskrænke vor diplomatisk Repræsentation i Udlandet og lægge Udgifterne dertil over paa Konsulatsforretningerne. Jeg tror, at det, for vort Lands Udvikling og dets Forbindelse med Omverdenen, er af større Betydning at have et dygtigt og godt organiseret Korps af Konsuler omkring i Verden end at have nogle Gesandter omkring ved europæiske Hoffer, hvor man jo egentlig talte sjældent hører, der har været stor Anledning til Arbejde for dem.

Udenrigsministeren (Rosenørn-Dehn). Jeg har ikke videre at tilføje til, hvad jeg forleden Dag udtalte angaaende Loven. Dog skal jeg her i Anledning af, hvad der er fremkommet fra den ærede Taler, sige, at mine Bestræbelser naturligt skulle gaa ud paa at fremme Loven, saa vidt det staar til mig, saaledes at den kan være færdig til den opgivne Tid. Jeg skal i øvrigt blot tilføje, at jeg i mange og meget af, hvad det ærede Medlem her udtalte, kan være i Sympati med hans Udtalelser, og at jeg skal tage mig ad notam, hvad han har sagt; det skal komme under Overvejelse alt sammen, efterhaanden som Arbejdet paa denne Sag skrider frem.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Endringsforslag til Sagens anden Behandling indkaldtes til Søndag Middag Kl. 1.